

247.

UCHWAŁA

Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 26 marca 1929 r. w przedmiocie likwidacji.

S. O. II. 304.

Na podstawie art. 2 punktu b. ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467 z dnia 9/8 1920 r.) oraz paragrafów 18, 19 i 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 53, poz. 357 z dnia 26/V 1925 r.), Komitet Likwidacyjny w Poznaniu powziął następującą uchwałę:

Przejmuję się na własność Państwa i przekazuje Skarbowi Państwa w posiadanie:

osadę Brzeźno, powiat czarnkowski, zapisaną w księdze gruntowej dla gminy Brzeźno, tom I, karta 6 i tom II, karta 31A i 38, obszaru 24,75,86 ha, własność Teodora Henke, wzgl. jego spadkobierców, wraz z budynkami, przynależnościami (par. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r.), żywym i martwym inwentarzem, z wszelkimi zapasami oraz z temi częściami zapisanych na nieruchomościach hipotek, które wskutek spłat amortyzacyjnych przez właściciela stały się długami gruntowymi właściciela, z wyłączeniem ruchomego urządzenia domowego.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą osadę ustala się na zł. 24.780,—, słownie: złotych dwadzieścia cztery tysiące siedemset osmdziesiąt.

Od odszkodowania tego odlicza się:

zł. 6.293,12, jako skapitalizowany a niespłacony kapitał renty, pokrycie przejętych przez Skarb Państwa zobowiązań hipotecznych, pretensje Okręgowego Urzędu Ziemskiego, oraz zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego.

W przeciągu najdalej 10 dni od zdania osady nowonabywcy, winien dotychczasowy właściciel wraz z współmieszkańcami osadę opuścić. Nietrzymanie tego terminu pociągnie za sobą eksmisję, którą przeprowadzi komornik sądowy (par. 21 cytowanego rozporządzenia).

Uchwała ta jest ostateczną i w myśl art. 14 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467 z dnia 9/8 1920 r.) wykonalną na równi z prawomocnymi wyrokami sądowymi.

Przewodniczący:

(-) Dr. Zieliński.

248.

UCHWAŁA

Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 26 marca 1929 r. w przedmiocie likwidacji.

S. IX. 9.

Na podstawie art. 2 punktu b. ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467 z dnia 9/8 1920 r.) oraz paragrafów 18, 19 i 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 53, poz. 357 z dnia 26/V 1925 r.), Komitet Likwidacyjny w Poznaniu powziął następującą uchwałę:

Przejmuję się na własność Państwa i przekazuje Skarbowi Państwa w posiadanie:

folwark Silna Nowa, powiat nowotomyski, zapisany w księdze gruntowej dla gminy Silna Nowa, tom II, karta 55, obszaru 89,04,70 ha, własność Ernesta Mentzel, wraz z budynkami, przynależnościami (par. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r.), żywym i martwym inwentarzem, z wszelkimi zapasami oraz z temi częściami zapisanych na nieruchomościach hipotek, które wskutek spłat amortyzacyjnych przez właściciela stały się długami gruntowymi właściciela, z wyłączeniem ruchomego urządzenia domowego.

Wysokość odszkodowania za wspomniany folwark ustala się na zł. 44.520,—, słownie: złotych czterdzieści cztery tysiące pięćset dwadzieścia.

Od odszkodowania tego odlicza się:

zł. 9.605,08, jako pokrycie przejętych przez Skarb Państwa zobowiązań hipotecznych, oraz zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego.

W przeciągu najdalej 10 dni od zdania folwarku nowonabywcy, winien dotychczasowy właściciel wraz z współmieszkańcami osadę opuścić. Nietrzymanie tego terminu pociągnie za sobą eksmisję, którą przeprowadzi komornik sądowy (par. 21 cytowanego rozporządzenia).

Uchwała ta jest ostateczną i w myśl art. 14 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467 z dnia 9/8 1920 r.) wykonalną na równi z prawomocnymi wyrokami sądowymi.

Przewodniczący:

(-) Dr. Zieliński.

249.

UCHWAŁA

Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 11 marca 1929 r. w przedmiocie likwidacji.

S. O. II. 300.

Na podstawie art. 2 punktu b. ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467 z dnia 9/8 1920 r.) oraz paragrafów 18, 19 i 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 53, poz. 357 z dnia 26/V 1925 r.), Komitet Likwidacyjny w Poznaniu powziął następującą uchwałę:

Przejmuję się na własność Państwa i przekazuje Skarbowi Państwa w posiadanie:

osadę Szumles Królewski, powiat kościerski, zapisaną w księdze gruntowej dla gminy Szumles Królewski, tom I, karta 12, obszaru 2,51,10 ha, własność Franciszka i Marianny z d. Wróblewskiej małż. Engler, wraz z budynkami, przynależnościami (par. 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r.), żywym i martwym inwentarzem, z wszelkimi zapasami oraz z temi częściami zapisanych na nieruchomościach hipotek, które wskutek spłat amortyzacyjnych przez właściciela stały się długami gruntowymi właściciela, z wyłączeniem ruchomego urządzenia domowego.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą osadę ustala się na zł. 3.500,—, słownie: złotych trzy tysiące pięćset.

Od odszkodowania tego odlicza się:

zł. 526,—, jako skapitalizowany a niespłacony kapitał renty, pokrycie przejętych przez Skarb Państwa zobowiązań hipotecznych, pretensje Okręgowego Urzędu Ziemskiego, oraz zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego.

W przeciągu najdalej 10 dni od zdania osady nowonabywcy winien dotychczasowy właściciel wraz z współmieszkańcami osadę opuścić. Nietrzymanie tego terminu pociągnie za sobą eksmisję, którą przeprowadzi komornik sądowy (par. 21 cytowanego rozporządzenia).

Uchwała ta jest ostateczną i w myśl art. 14 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467 z dnia 9/8 1920 r.) wykonalną na równi z prawomocnymi wyrokami sądowymi.

Przewodniczący:

(-) Dr. Zieliński.

250.

UCHWAŁA

Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 26 marca 1929 r. w przedmiocie likwidacji.

Na podstawie art. 2 punktu b. ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu Traktatu Pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467 z dnia 9/8 1920 r.) oraz paragrafów 18, 19 i 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1925 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 53, poz. 357 z dnia 26/V 1925 r.), Komitet Likwidacyjny w Poznaniu, powziął następującą uchwałę:

Przejmuję się na własność Państwa i przekazuje skarbowi Państwa w posiadanie następujące nieruchomości w powiecie wolsztynskim:

1) nieruchomość Łupica (Kaszczor), zapisaną w księdze gruntowej dla gminy Łupica, tom zdawczy, karta 5, obszaru 1,78,00 ha, własność Franciszka i Cecylii, z domu Hänke małż. Rynek, wraz z temi częściami zapisanych na nieruchomościach hipotek, które wskutek spłat amortyzacyjnych przez właściciela stały się długami gruntowymi właściciela.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą nieruchomość ustala się na zł. 1.780,—, słownie: złotych tysięcy siedemset osiemdziesiąt.

Od odszkodowania tego odlicza się:

zł. 263,34, jako pokrycie przejętych przez Skarb Państwa zobowiązań hipotecznych, oraz zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego. (S. O. II—250).

2) nieruchomość Łupica (Kaszczor), zapisaną dla gminy Łupica w księdze wieczystej, tom zdawczy, karta 13, obszaru 2,19,40 ha, własność Pawła i Juljanny z d. Lortz małż. Tschich, wraz z temi częściami zapisanych na nieruchomościach hipotek, które wskutek spłat amortyzacyjnych przez właściciela stały się długami gruntowymi właściciela.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą nieruchomość ustala się na zł. 1.750,—, słownie: złotych tysięcy siedemset pięćdziesiąt.

Od odszkodowania tego odlicza się:

zł. 1.787,— jako pokrycie pretensji Okręgowego Urzędu Ziemskiego, przejętych przez Skarb Państwa zobowiązań hipotecznych oraz zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego.

Ponieważ potrącenia przewyższają ustaloną wartość nieruchomości, odlicza się od odszkodowania tylko 1.750 zł. (S. O. II—249).

3) nieruchomość Łupica (Kaszczor), zapisaną w księdze gruntowej dla gminy Łupica, tom zdawczy, karta 22, obszaru 1,36,40 ha, własności Augusta Preuss, wraz z temi częściami zapisanych na nieruchomościach hipotek, które wskutek spłat amortyzacyjnych przez właściciela stały się długami gruntowymi właściciela.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą nieruchomość ustala się na zł. 1.360,—, słownie: złotych tysięcy trzysta sześćdziesiąt.

Od odszkodowania tego odlicza się:

zł. 1.566,20, jako pokrycie przejętych przez Skarb Państwa zobowiązań hipotecznych oraz zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego.

Ponieważ obciążenia przewyższają ustaloną wartość nieruchomości, odlicza się od odszkodowania tylko 1.360,— zł. (S. O. II—248).

4) nieruchomość Jaromierz Stary, zapisaną w księdze gruntowej dla gminy Jaromierz Stary, tom II, karta 3, obszaru 7,59,10 ha, własności Wilhelma Martinke, wraz z temi częściami zapisanych na nieruchomościach hipotek, które wskutek spłat amortyzacyjnych przez właściciela, stały się długami gruntowymi właściciela.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą nieruchomość ustala się na zł. 6.800,—, słownie: złotych sześć tysięcy osiemset.

Od odszkodowania tego odlicza się:

zł. 2.788,21, jako pokrycie przejętych przez Skarb Państwa zobowiązań hipotecznych oraz zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego. (S. O. II—236).

5) nieruchomość Kopanica i Jaromierz Stary, zapisaną w księdze wieczystej dla gminy Kopanica, wzgl. Jaromierz Stary, tom XIV, karta 523, tom XVI, karta 587, oraz tom III, karta 4, obszaru razem 7,70,10 ha, własność Wilhelma Kerber wraz z temi częściami zapisanych na nieruchomościach hipotek, które wskutek spłat amortyzacyjnych przez właściciela stały się długami gruntowymi właściciela.

Wysokość odszkodowania za wspomnianą nieruchomość ustala się na zł. 6.760,—, słownie: złotych sześć tysięcy siedemset sześćdziesiąt.

Od odszkodowania tego odlicza się:

zł. 955,—, jako pokrycie przejętych przez Skarb Państwa zobowiązań hipotecznych oraz zwrot kosztów postępowania likwidacyjnego. (S. O. II—235).

W przeciągu najdalej 10 dni od zdania nieruchomości nowonabywcy, winien dotychczasowy właściciel wraz z współmieszkańcami nieruchomości opuścić. Nietrzymanie tego terminu pociągnie za sobą eksmisję, którą przeprowadzi komornik sądowy (par. 21 cytowanego rozporządzenia).

Uchwała ta jest ostateczną i w myśl art. 14 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 467 z dnia 9/8 1920 r.) wykonalną na równi z prawomocnymi wyrokami sądowymi.

Przewodniczący:

(-) Dr. Zieliński.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa
Spraw Zagranicznych.

W związku z odsunięciem pomnika Mickiewicza w Paryżu Minister Spraw Zagranicznych P. August Zaleski otrzymał od Ministra Spraw Zagranicznych Francji p. Brianda następującą depeszę:

„Bardzo dziękuję Waszej Ekscelencji za depeszę, skierowaną do mnie z okazji inauguracji pomnika Mickiewicza. Manifestacje, które odbyły się w Paryżu dookoła wniesionej postaci wielkiego poety polskiego, są żywym świadectwem uczuć, które ożywiają całą Francję w stosunku do Polski.

(-) Aristide Briand“.

Wykaz zachorowań i zgonów na choroby zakaźne, zgłoszonych od dnia 17 marca do dnia 23 marca 1929 r.
Rapport sur les maladies épidémiques, constatées depuis le 17 mars jusqu'au 23 mars 1929 a.

№ 12.

BIULETYN OFICJALNY POLSKI
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
(Departament Służby Zdrowia)

BULLETIN OFFICIEL POLONAIS
DU MINISTÈRE DE L'INTÉRIEUR
(Département de la Santé Publique)

Table with multiple columns: Wolewództwa (Departements), Ludność (Population), pesis (Zach.), variola (Zach.), cholera asiatica (Zach.), typhus adom-nalis (Zach.), paratyphus (Zach.), typhus exanthem-aticus (Zach.), typhus recurrens (Zach.), dysen-teria (Zach.), scarla-tina (Zach.), diphteria (Zach.), mening-itis (Zach.), morbilli (Zach.), erysi-pelas (Zach.), pertusis (Zach.), malaria (Zach.), sepsis non-se-ralis (Zach.), lepra (Zach.), trachoma (Zach.), antrax (Zach.), malleus (Zach.), trichino-sis (Zach.), rabies*) (Zach.), botanis-mus (Zach.), Heine Medica (Zach.), aliis morbi infectio (Zach.), U w a g i (Observations). Rows list various cities like Arron, Warszawa, Łódź, Kielce, Lublin, Białystok, Wilno, Nowogródsk, Polesie, Wołyń, Poznań, Pomorze, Śląsk, Kraków, Lwów, Stanisławów, Tarnopol, and a Total row.

Publikacje urzędowe.

POSTANOWIENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu
w sprawie zezwolenia Spółce Akcyjnej pod fir-
mą: „Stowarzyszenie Kupców Win i Towarów
Kolonjalnych Rzeczypospolitej Polskiej „Stowin-
kol”, Spółka Akcyjna”, na zmianę § 8 statutu
Spółki.

Na zasadzie art. 1 Ustawy, z dnia 29 kwie-
tnia 1919 r., o zatwierdzeniu i zmianie statutów
spółek akcyjnych, oraz art. 170 rozporządzenia
Prezydenta Rzeczypospolitej, z dnia 22 marca
1928 r. o prawie o spółkach akcyjnych (Dz. Ust.
Nr. 39/1928, poz. 383), zezwala się Spółce Akcyj-
nej pod firmą: „Stowarzyszenie Kupców Win i To-
warów Kolonjalnych Rzeczypospolitej Polskiej
„Stowinkol”, Spółka Akcyjna”, z siedzibą w War-
szawie, na zmianę § 8 statutu, którego pierwszy
ustęp otrzymuje brzmienie następujące:

§ 8.

„Kapitał zakładowy Spółki określa się na
złotych 100.000, podzielonych na 10.000 akcji, po
złotych 10 każda”.

Warszawa, dnia 20 kwietnia 1929 r.

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. (—) Franciszek Doleżał,
Podsekretarz Stanu.

Za Ministra Skarbu:

(—) Broniewski,
v. Dyrektor Departamentu.

POSTANOWIENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu
w sprawie zmiany Statutu, oraz powiększenia ka-
pitału zakładowego Spółki Akcyjnej pod firmą:
„Spółka Akcyjna dla handlu i przemysłu włóknis-
tego „Włókno Polskie”, drogą przelania do kapi-
tału zakładowego spółki 181.417 zł. 50 gr. z kapi-
tałów własnych spółki i przestemplowania akcji.

Na zasadzie art. 1 Ustawy z dnia 29 kwietnia
1919 roku, o zatwierdzeniu i zmianie statutów
Spółek Akcyjnych, oraz art. 170 Rozporządzenia
Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca
1928 r. o prawie o Spółkach Akcyjnych (Dz. Ust.
39/1928, poz. 383), zezwala się Spółce Akcyjnej
pod firmą: „Spółka Akcyjna dla handlu i przemy-
słu włóknistego „Włókno Polskie”, z siedzibą w
Warszawie:

I. na powiększenie kapitału zakładowego
spółki o złotych 181.417 gr. 50, czyli do złotych
1.650.000, drogą przelania do kapitału zakłado-
wego:

z kapitału rezerwowego	zł.	4.752	gr. 61
pozostałe zyski z 1927 r.	zł.	88.669	gr. 29
z kapitału zapasowego	zł.	87.995	gr. 60
181.417 gr. 50			

II. na przestemplowanie akcji nominalnej
wartości 100 zł. każda na akcje wartości nominal-
nej 200 zł. każda.

III. na następującą zmianę w § 5 statutu,
który otrzymuje brzmienie następujące:

§ 5.

„Kapitał zakładowy spółki określa się na mil-
jon sześćset pięćdziesiąt tysięcy złotych
(1.650.000 zł.), podzielonych na osiem tysięcy
dwieście pięćdziesiąt (8.250) akcji, po dwieście zł.
(200 zł.) każda”.

Warszawa, dnia 22 kwietnia 1929 roku.

Za Ministra Przemysłu i Handlu:

(—) J. Kożuchowski,
v. Dyrektor Departamentu.

Za Ministra Skarbu:

(—) Broniewski,
v. Dyrektor Departamentu.

